

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

17 - 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2004

**ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ**

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004

Έκδοση: Διεύθυνση Ασφάλειας Ολυμπιακών Αγώνων

Επιμέλεια: Αστυνόμος Α΄ Κοντογιάννης Βασίλειος
Αστυνόμος Α΄ Τσίφτης Κωνσταντίνος
Αστυνόμος Β΄ Ρωμαΐδης Παναγιώτης
Ανθυπαστυνόμος Ζώτος Σπυρίδων
Ανθυπαστυνόμος Πλέσιας Παναγιώτης
Αρχιφύλακας Π.Σ. Μανίκα Άννα

Εκτύπωση: Τυπογραφείο Ελληνικής Αστυνομίας

*«Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να
απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την
επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική,
οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας»*

Άρθρο 21, §5 Συντάγματος

Μήνυμα Αρχηγού Ελληνικής Αστυνομίας

Από τις 17 έως τις 28 Σεπτεμβρίου 2004 φιλοξενούμε στη χώρα μας τους 12^{ους} θερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες, μια ακόμη ξεχωριστή γιορτή του αθλητισμού και του Ολυμπιακού πνεύματος.

Μέχρι σήμερα καταφέραμε να υλοποιήσουμε επιτυχώς αυτά που σχεδιάζαμε τόσα χρόνια, καταφέραμε να κερδίσουμε όλοι μαζί, αλλά και ο καθένας ξεχωριστά το μεγάλο στοίχημα, να ανταποκριθούμε στο εθνικό καθήκον της ασφαλούς διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, μέσα σε κλίμα γιορτής και χαράς.

Το πετύχαμε χάρη στον αποτελεσματικό Σχεδιασμό, στην άριστη εκπαίδευση, αλλά και στο υψηλό επίπεδο επιχειρησιακής ανταπόκρισης και ετοιμότητάς μας.

Για αυτήν την προσπάθεια, ως Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας και στρατηγικά υπεύθυνος για την Ολυμπιακή Ασφάλεια, εκφράζω σε όλους ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Τις συνθήκες αυτές της μέγιστης ασφάλειας οφείλουμε να τις διατηρήσουμε και μέχρι το τέλος των Παραολυμπιακών Αγώνων καθώς, αποτελούν μια εξίσου σημαντική πρόκληση για το Σχεδιασμό Ασφάλειας.

Σαφέστατα, λόγω της μικρότερης κλίμακας των Αγώνων αυτών, θα γίνει ανάλογη προσαρμογή των πόρων, σε καμιά όμως περίπτωση δε θα μειωθεί ο βαθμός Ασφάλειας και προστασίας, ο οποίος θα εξακολουθήσει να είναι το ίδιο υψηλός με αυτόν των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το έργο μας δεν έχει τελειώσει. Θα ολοκληρωθεί στις 4 Οκτωβρίου 2004. Η προσπάθειά μας συνεχίζεται.

Έμπνευσή μας και παράδειγμά μας, οι ίδιοι οι αθλητές των Παραολυμπιακών Αγώνων που φτάνουν στα όριά τους, ξεπερνούν τον εαυτό τους και καταβάλλουν γενναίες προσπάθειες για τη μεγάλη αθλητική διάκριση.

Εύχομαι κάθε επιτυχία σε όλους.

ΦΩΤΙΟΣ ΝΑΣΙΑΚΟΣ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

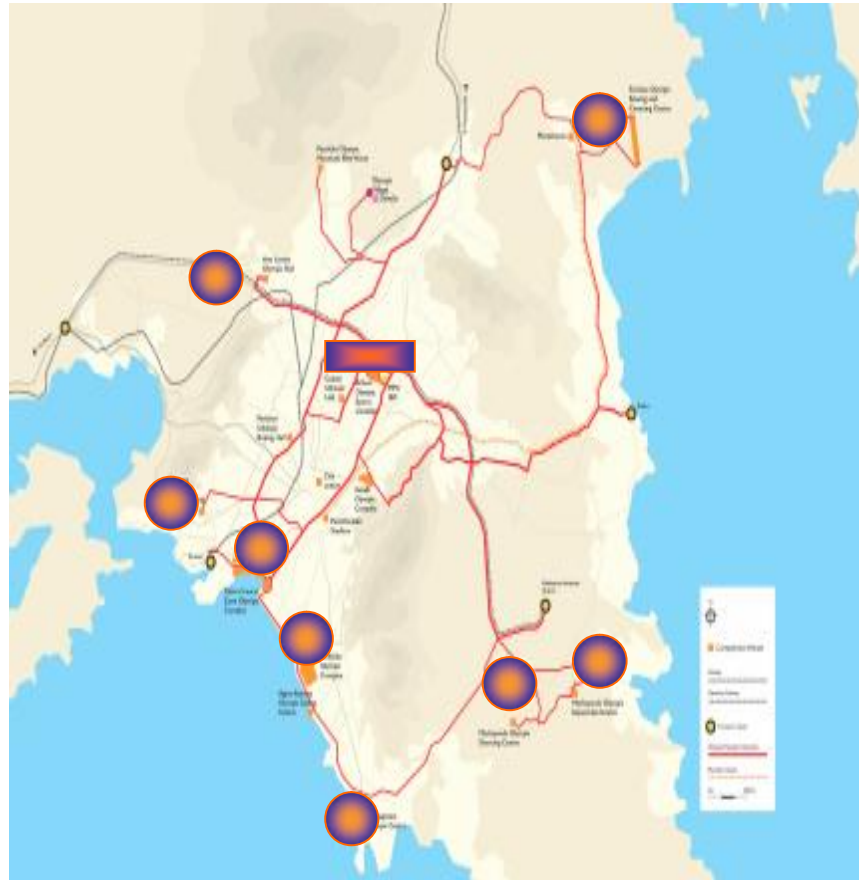
Παραολυμπιακός Όρκος

«Στο όνομα όλων των αθλητών, ορκίζομαι ότι θα συμμετέχουμε σε αυτούς τους Παραολυμπιακούς Αγώνες σεβόμενοι και μένοντας πιστοί στους κανόνες που τους διέπουν, στο πλαίσιο του αληθινού φιλαθλου πνεύματος για τη δόξα των Αγώνων και την τιμή των ομάδων μας».

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.....	8
ΧΑΡΤΗΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	9
ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ	10
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	11
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΙΔΝΕΪ	13
ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ	14
ΘΕΡΙΝΟΙ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ	15
ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ – ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ	17
ΕΜΒΛΗΜΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΕΜΒΛΗΜΑ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΑΘΗΝΑ 2004.....	18
ΑΞΙΕΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ	19
ΜΑΣΚΟΤ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΑΘΗΝΑ 2004	21
ΤΕΛΕΤΕΣ ΕΝΑΡΞΗΣ – ΛΗΞΗΣ	22
ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ	23
ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΓΕΝΙΚΑ – ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	25
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ.....	29
ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ	30
ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ: ΧΡΗΣΤΕΣ ΑΜΑΞΙΔΙΟΥ	34
ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ: ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΡΑΣΗΣ..	35
ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ: ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΑΚΟΗ Η΄ ΚΩΦΩΣΗ	37
ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ: ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΛΟΓΟΥ	39
ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ Η΄ ΨΥΧΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ	39
ΑΘΛΗΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ	44
ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ	45
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	46
ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΑΘΛΗΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ	48
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ	49
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ	51
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.....	54
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΠΗΡΙΑ	54
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΛΟΓΟΥ	56
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΟΡΑΣΗ Η΄ ΤΥΦΛΩΣΗ	56
ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ Η΄ ΨΥΧΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ	57

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν κορυφαίο παγκόσμιο αθλητικό γεγονός και τη δεύτερη μεγαλύτερη αθλητική εκδήλωση στον κόσμο, μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η λέξη «Παραολυμπιακοί» προέρχεται από τις λέξεις «παράλληλοι» και «Ολυμπιακοί», πρόκειται δηλαδή για **παράλληλους των Ολυμπιακών αγώνες, στους οποίους συμμετέχουν άτομα με αναπηρία.**

Για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες και το Παραολυμπιακό Κίνημα υιοθετήθηκε το σύνθημα «**Ψυχή, Σώμα, Πνεύμα**», τα τρία σημαντικότερα στοιχεία της ανθρώπινης υπόστασης, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό το μεγαλείο ψυχής των ανθρώπων που, αψηφώντας τις ιδιαιτερότητες που τους έδωσε η φύση, δοκιμάζουν και ξεπερνούν τα όριά τους μέσα από τον αθλητισμό.

Αντιπροσωπευτικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση του αρσιβαρίστα Μετουάλι Ιμπραχίμ Μαθάνα από την Αίγυπτο, ο οποίος κατέχει το Παραολυμπιακό ρεκόρ στην κατηγορία των 60 κιλών με 202,5 κιλά, ενώ το παγκόσμιο ρεκόρ στην ίδια κατηγορία των αρτιμελών αθλητών είναι 190 κιλά.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η ιστορία των Παραολυμπιακών Αγώνων αρχίζει το Φεβρουάριο του 1944, όταν ο Δρ. Λούντβιχ Γκούτμαν, νευρολόγος – νευροχειρουργός από τη Γερμανία, ίδρυσε το Κέντρο για Άτομα με Τραυματισμούς Νωτιαίου Μυελού, στο Στόουκ Μάντεβιλ της Μεγάλης Βρετανίας. Τον Ιούλιο του 1948 διοργανώνονται εκεί οι πρώτοι Αγώνες αυτής της κατηγορίας, με 16 αθλητές να συμμετέχουν στο αγώνισμα της τοξοβολίας. Το 1960 στη Ρώμη διοργανώνονται οι Αγώνες Στόουκ Μάντεβιλ, οι οποίοι θα παραμείνουν στην Ιστορία ως οι **πρώτοι Παραολυμπιακοί Αγώνες**.

Παράλληλα με τους Θερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες, από τη δεκαετία του '70 αναπτύχθηκαν και οι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί, οι πρώτοι εκ των οποίων διοργανώθηκαν το 1976 στη Σουηδία.

Επίσης, από το 2012 (πρόκειται περί δεσμευτικής διαδικασίας), η κάθε χώρα που θα διοργανώνει τους Ολυμπιακούς Αγώνες να φιλοξενεί και τους Παραολυμπιακούς.

Στον πίνακα που ακολουθεί, μπορούμε να σχηματίσουμε μια εικόνα της πορείας των Θερινών Παραολυμπιακών Αγώνων μέχρι σήμερα:

A/A	Έτος	Διοργανώτρια πόλη	Συμμετέχοντες
I	1960	Ρώμη, Ιταλία	400 αθλητές 23 χώρες
II	1964	Τόκιο, Ιαπωνία	390 αθλητές 22 χώρες
III	1968	Τελ Αβίβ, Ισραήλ	750 αθλητές 29 χώρες
IV	1972	Χαϊδελβέργη, Γερμανία	1000 αθλητές 44 χώρες
V	1976	Τορόντο, Καναδάς	1600 αθλητές 42 χώρες
VI	1980	Άρνεμ, Ολλανδία	2500 αθλητές 42 χώρες
VII	1984	Στόουκ Μάντεβιλ, Μ. Βρετανία & Ν.Υόρκη, ΗΠΑ	4080 αθλητές 42 χώρες
VIII	1988	Σεούλ, Κορέα	3053 αθλητές 61 χώρες
IX	1992	Βαρκελώνη, Ισπανία	3020 αθλητές 82 χώρες
X	1996	Ατλάντα, ΗΠΑ	3195 αθλητές 103 χώρες
XI	2000	Σίδνεϋ, Αυστραλία	3843 αθλητές 123 χώρες
XII	2004	Αθήνα, Ελλάδα	4000 αθλητές 140 και πλέον χώρες

3. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΤΟΥ ΣΙΔΝΕΪ

Η πιο πετυχημένη και πολυπληθής παρουσία της Ελληνικής Παραολυμπιακής Ομάδας πραγματοποιήθηκε στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ, με την κατάκτηση συνολικά 11 μεταλλίων (4 χρυσά, 4 αργυρά, 3 χάλκινα) και δεκάδων Παραολυμπιακών θέσεων (από 4^η έως 8^η).

Χρυσά Μετάλλια	
Κωνσταντίνος Φύκας	50μ ελεύθερο, παγκόσμιο ρεκόρ 100μ ελεύθερο, παγκόσμιο ρεκόρ
Αθανάσιος Μπαράκας	άλμα εις μήκος
Στέφανος Αναργύρου	σφαιροβολία
Αργυρά μετάλλια	
Ελένη Σαμαριτάκη	400μ 200μ
Παράσχος Στογιαννίδης	άλμα εις ύψος, παγκόσμιο ρεκόρ
Ευάγγελος Μπακόλας	σφαιροβολία
Χάλκινα μετάλλια	
Παράσχος Στογιαννίδης	ακόντιο
Μαρία Καπακίδου	50μ ύπτιο
Συμεών Παλτσανιτίδης	δισκοβολία

«Πολλές οι επιτυχίες μας
Σε δύσκολους καιρούς
Με οδηγό την υπόσχεση
Να βγούμε από το σκοτάδι
Οι επιτυχίες μας ομαδικές
Οι επιτυχίες μας ατομικές
Άλλοι μεγαλουργήσαμε
Άλλοι είμαστε άγνωστοι

Και με οδηγό το πνεύμα,
Φθάσαμε εδώ και φθάσαμε μαζί

Ας μη λησμονούμε ότι
Εκμεταλλευόμενοι την κάθε μέρα
Ζώντας το κάθε λεπτό
Χαράζουμε το δρόμο
Αντιμετωπίζουμε την πρόκληση
Στην προσπάθειά μας
Να βρούμε τη σωματική δύναμη
Την πνευματική δύναμη

Και με οδηγό το πνεύμα,
Φθάσαμε εδώ και φθάσαμε μαζί

Μοιραζόμαστε το όραμα
Που μας εξυψώνει
Και δημιουργήσαμε φιλίες
Σφυρηλατημένες στη φωτιά

Και με οδηγό το πνεύμα,
Φθάσαμε εδώ και φθάσαμε μαζί
Εδώ γίναμε ένας»

(Ελεύθερη απόδοση από
το αγγλικό κείμενο)

4. Ο ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Το Μάρτιο του 1996, ο Γάλλος Τιερί Νταρνί συνέθεσε τον Παραολυμπιακό Ύμνο ή «Ύμνο του Μέλλοντος». Η πρωτότυπη έκδοση ήταν για ορχήστρα, χωρίς στίχους και διασκευάστηκε από τον Πατρίκ Μιλέ.

Ο Αυστραλός τραγουδιστής της country Γκράχαμ Κόνορς προσέθεσε στίχους στον Ύμνο και τους παραχώρησε στη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή, η οποία και τους υιοθέτησε τον Οκτώβριο του 2001.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

ΧΙΙ ΘΕΡΙΝΟΙ

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΑΘΗΝΑ 2004

1. ΓΕΝΙΚΑ

Από τις 17 έως τις 28 Σεπτεμβρίου, η χώρα μας θα φιλοξενήσει τους **12^{ους} Θερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες** και η Οργανωτική Επιτροπή καλύπτει για πρώτη φορά στην Ιστορία τα έξοδα και των αθλητών των Παραολυμπιακών Αγώνων.

Η Αθήνα, κατά τη διάρκεια των Παραολυμπιακών Αγώνων, θα υποδεχθεί 4000 αθλητές από περισσότερες από 140 χώρες, με τους συμμετέχοντες της ελληνικής αποστολής να φθάνουν τους 134. Όλοι αυτοί οι αθλητές θα αγωνιστούν στα παρακάτω 19 αθλήματα:

Στίβος	Ολυμπιακό Στάδιο Ο.Α.Κ.Α.
Κολύμβηση	Ολυμπιακό Κέντρο Υγρού Στίβου Ο.Α.Κ.Α.
Σκοποβολή	Ολυμπιακό Κέντρο Σκοποβολής Μαρκόπουλου
Ξιφασκία	Ολυμπιακό Κλειστό Γυμναστήριο Ελληνικού
Τζούντο	Ολυμπιακό Γυμναστήριο Άνω Λιοσίων
Τοξοβολία	Ολυμπιακό Κέντρο Baseball Ελληνικού
Ιστιοπλοΐα	Ολυμπιακό Κέντρο Ιστιοπλοΐας Αγ. Κοσμά

Ποδηλασία	Ολυμπιακό Ποδηλατοδρόμιο Ο.Α.Κ.Α.
Αντισφαίριση	Ολυμπιακό Κέντρο Αντισφαίρισης ΟΑΚΑ
Επιτραπέζια Αντισφαίριση	Ολυμπιακό Γυμναστήριο Γαλατσίου
Ιππασία	Ολυμπιακό Κέντρο Ιππασίας Μαρκόπουλου
Καλαθοσφαίριση	Ολυμπιακό Κλειστό Γυμναστήριο ΟΑΚΑ
Πετοσφαίριση	Αίθουσα Ξιφασκίας Ελληνικού
Ποδόσφαιρο 5x5	Ολυμπιακό Κέντρο Χόκεϊ Ελληνικού
Ποδόσφαιρο 7x7	Ολυμπιακό Κέντρο Χόκεϊ Ελληνικού
Άρση Βαρών σε πάγκο	Κλειστό Γυμναστήριο Νίκαιας
Boccia	Κέντρο πολλαπλών Αθλητικών χρήσεων Φαλήρου
Rugby	Κέντρο πολλαπλών Αθλητικών χρήσεων Φαλήρου
Goalball	Ολυμπιακό Κλειστό Γυμναστήριο Ελληνικού

Από τα αθλήματα αυτά, τα 15 πρώτα είναι κοινά με τα Ολυμπιακά, ενώ τα 4 τελευταία αποτελούν αποκλειστικά Παραολυμπιακά αθλήματα.

2. ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ

Αντίθετα με την Ολυμπιακή Φλόγα, που ανάβει από τις ακτίνες του ήλιου (στην Αρχαία Ολυμπία), η Παραολυμπιακή ανάβει με τον τρόπο που επιλέγουν οι εκάστοτε διοργανωτές ή διατηρείται αυτή των Ολυμπιακών Αγώνων. Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, η Φλόγα θα ανάψει για ένατη φορά στην Ιστορία στις 9 Σεπτεμβρίου, θα κάνει το γύρο της Αττικής μέσα από 54 Δήμους και θα φωτίσει το Ολυμπιακό Στάδιο στις 17 Σεπτεμβρίου, στην τελετή έναρξης.

3. ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ

Οι αθλητικές αποστολές, καθώς και οι περίπου 2000 αξιωματούχοι ομάδων, θα φιλοξενηθούν στο Ολυμπιακό Χωριό, που θα τροποποιηθεί κατάλληλα για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των αθλητών και θα μετονομαστεί σε Παραολυμπιακό.

Τους Παραολυμπιακούς Αγώνες θα καλύψουν 3000 εκπρόσωποι των ΜΜΕ, ενώ στην υλοποίησή τους θα βοηθήσουν και 950 διαιτητές / κριτές.

4. ΕΜΒΛΗΜΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αποτελείται από τρεις σταγόνες (Τάε-Γουκς), μία πράσινη, μία κόκκινη και μία μπλε. Τα τρία Τάε-Γουκς συμβολίζουν τα σημαντικότερα συστατικά της ανθρώπινης ύπαρξης: την Ψυχή, το Σώμα και το Πνεύμα (Mind, Body and Spirit).

5. ΕΜΒΛΗΜΑ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

ΑΓΩΝΩΝ 2004

Είναι το προφίλ ενός ανθρώπου, ενός αθλητή ή μιας αθλήτριας. Η φιγούρα στρέφεται προς τα εμπρός, συμβολίζοντας την αισιοδοξία για το μέλλον. Η έμφαση που δίνεται στο πρόσωπο αποπνέει τη δύναμη του ατόμου και την αποφασιστικότητά του να πετύχει στις επιδιώξεις του. Το πορτοκαλί είναι χρώμα θερμό, χαρούμενο, γιορτινό. Η όλη σύνθεση παραπέμπει στον ήλιο και στη φλόγα που υπάρχει μέσα σε κάθε αθλητή και αθλήτρια, που τους εμπνέει και τους δίνει δύναμη. Ταυτόχρονα, ο ήλιος λειτουργεί ως άμεση αναφορά στην Ελλάδα.

6. ΑΞΙΕΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

ΑΓΩΝΩΝ 2004

Αναδεικνύοντας τον αθλητή και όχι την αναπηρία, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας θα προσφέρουν στους θεατές μοναδική ευκαιρία να βιώσουν από κοντά την **επιδίωξη** των αθλητών για μια εξαιρετική επίδοση. Η **δύναμη** και η ικανότητα των Παραολυμπιακών αθλητών και το υψηλότατο επίπεδο συναγωνισμού τους θα **εμπνεύσουν** την ανθρωπότητα να ζήσει τη μοναδική αυτή **γιορτή**, συμμετέχοντας στη διοργάνωση που αναδεικνύει το μέγεθος του ανθρώπινου μεγαλείου.

Επιδίωξη

Στην Αθήνα, 4000 αθλητές και αθλήτριες θα επιδιώξουν μέσα από ευγενή άμιλλα και υψηλό αθλητικό φρόνημα να πετύχουν ακόμα καλύτερα αποτελέσματα, ακόμα καλύτερες επιδόσεις, ακόμα υψηλότερους στόχους. Η πρόκληση για την κατάρριψη παλαιότερων επιδόσεων και η επιδίωξη για διάκριση και νίκη δίνουν το στίγμα της συμμετοχής του αθλητή στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004.

Δύναμη

Οι αθλητές και αθλήτριες στους Παραολυμπιακούς Αγώνες καταβάλλουν μια έντονη και γενναία προσπάθεια για να αγωνιστούν και να κατακτήσουν τη μέγιστη αθλητική διάκριση. Η δύναμη και η αποφασιστικότητά τους να αντιμετωπίσουν κάθε δυσκολία ακτινοβολεί σα φλόγα και αποτελεί πόλο έλξης για κάθε άνθρωπο που αναγνωρίζει τον αθλητισμό σα μια κορυφαία έκφραση της ανθρώπινης ύπαρξης.

Έμπνευση

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν την έμπνευση για κάθε αθλητή και αθλήτρια να φτάσει στα όριά του, να ξεπεράσει τον εαυτό του και να πετύχει την υψηλότερη διάκριση στην Αθήνα, το Σεπτέμβριο του 2004. Παράλληλα, η προσπάθεια των αθλητών που προπονούνται σκληρά και συστηματικά για να αγωνιστούν, έχοντας ξεπεράσει κάθε εμπόδιο, εμπνέει όλους εμάς.

Γιορτή

Για πρώτη φορά, ο τόπος που ανέδειξε τον αθλητισμό και τα αθλητικά ιδεώδη θα υποδεχθεί και θα διοργανώσει Παραολυμπιακούς Αγώνες, προσφέροντας σε όλο τον κόσμο μια ακόμη ξεχωριστή γιορτή του αθλητισμού και του αθλητικού πνεύματος.

7. ΠΡΩΤΕΑΣ: Η ΜΑΣΚΟΤ ΤΩΝ

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Η μασκότ – ιππόκαμπος έχει πάρει το όνομά της από **τον Πρωτέα**, μια αρχαία θεότητα της θάλασσας και εμπεριέχει την έννοια της πρωτιάς – την τελική επιδίωξη των Παραολυμπιακών αθλητών.

Εκφράζει τις τέσσερις αξίες των Παραολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004 – την **επιδίωξη**, τη **δύναμη**, την **έμπνευση** και τη **γιορτή**. Ταυτόχρονα, αντιπροσωπεύει το μοναδικό χαρακτήρα της χώρας μας, που για πρώτη φορά θα φιλοξενήσει Παραολυμπιακούς Αγώνες το Σεπτέμβριο του 2004.

8. ΤΕΛΕΤΕΣ ΕΝΑΡΞΗΣ – ΛΗΞΗΣ

Οι Τελετές Έναρξης και Λήξης αποτελούν τα κορυφαία γεγονότα των Αγώνων και συγχρόνως αντικατοπτρίζουν την ίδια τη φυσιογνωμία τους.

Ειδικά για τους Παραολυμπιακούς, στόχος των Τελετών (Έναρξης 17 Σεπτεμβρίου, Λήξης 28 Σεπτεμβρίου) είναι να τους αναδείξουν ως αυτόνομο γεγονός, που όμως διαπνέεται από τα Ολυμπιακά ιδεώδη. Συγχρόνως, προβάλλονται τα επιτεύγματα των αθλητών και γενικότερα των ατόμων με αναπηρία, καθώς και η ικανότητά τους για ισότιμη συμμετοχή στην κοινωνική δράση.

9. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ 2004

[illegible]

Αθλήματα	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
 Ιστιοπλοΐα												
 Σκοποβολή												
 Κολύμβηση												
 Επιτραπέζια Αντισφαίριση												
 Πετοσφαίριση Καθιστών												
 Καλαθοσφαίριση με Αμαξίδιο												
 Ξιφασκία με Αμαξίδιο												
 Ράγκμπι με Αμαξίδιο												
 Αντισφαίριση με Αμαξίδιο												

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

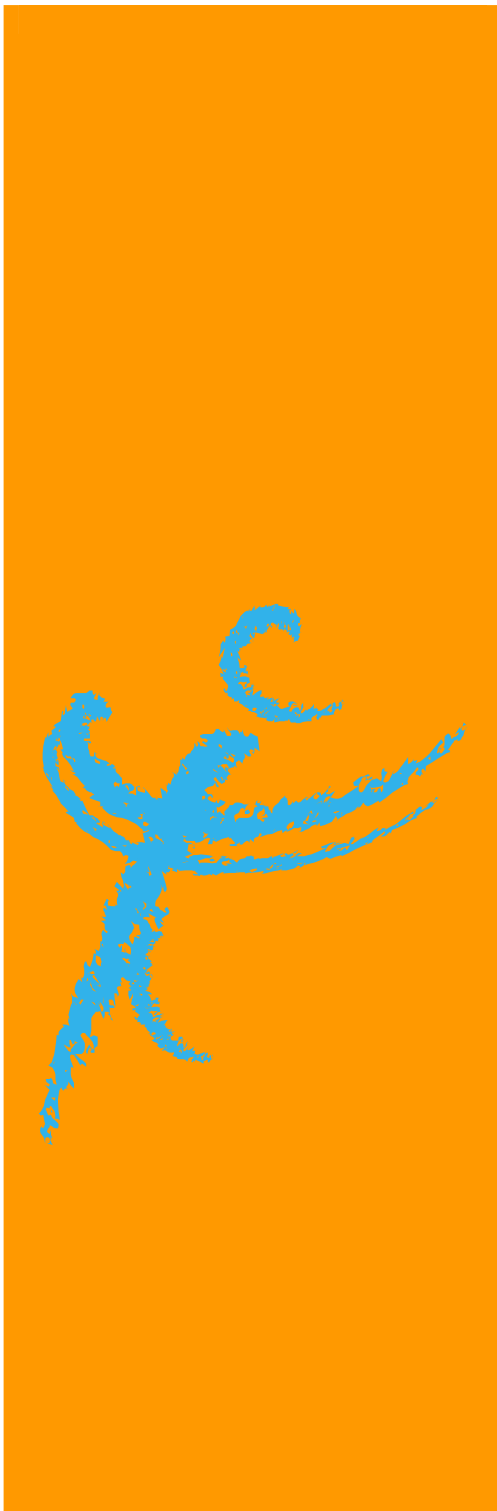
1. ΓΕΝΙΚΑ

Πολλές φορές στην καθημερινή μας ζωή συμβαίνει να γίνεται λόγος για «άτομα με αναπηρία». Συνήθως δε δίνουμε σημασία, καθώς θεωρούμε πως αυτό είναι κάτι που δε μας αγγίζει και – κατ’ επέκταση – δε μας αφορά. Τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι.

Σύμφωνα με στατιστικές μελέτες, οι άνθρωποι με αναπηρία αποτελούν το 10% του συνολικού πληθυσμού. Αν στην παραπάνω κατηγορία προσμετρηθούν και τα άτομα τα οποία αντιμετωπίζουν κάποιο είδος περιορισμού κίνησης (ηλικιωμένοι, έγκυες γυναίκες), τότε το ποσοστό ανέρχεται στο 50% του συνολικού πληθυσμού.

Συνεπώς, κρίνεται αναγκαίο να εξοικειωθούμε με τα άτομα αυτά, να τα γνωρίσουμε και να τα δεχθούμε στη ζωή μας ως κάτι εντελώς φυσιολογικό.

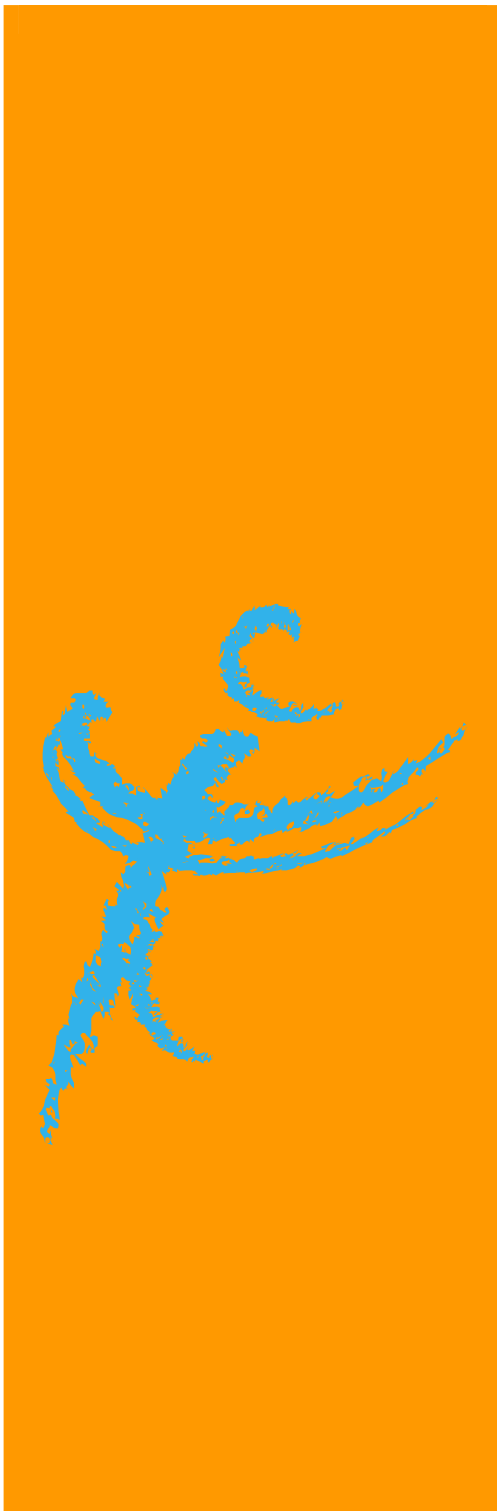
Τι σημαίνει «άτομο με αναπηρία»;

Ένα άτομο με κινητική, αισθητηριακή ή νοητική δυσλειτουργία, η οποία επηρεάζει σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ζωτικές λειτουργίες, όπως την κινητικότητα, την όραση, την ακοή, την ομιλία, τη μετακίνηση, το βάδισμα, την εργασία, τις χειροκίνητες εργασίες, τη μάθηση, την ατομική φροντίδα κ.λ.π..

2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ (Α.ΜΕ.Α.)

Άτομα με κινητική αναπηρία

Οι κινητικές αναπηρίες είναι αυτές που συναντάμε συχνότερα και επηρεάζουν την ικανότητα του ατόμου να κινείται, να περπατά, να στέκεται, να ισορροπεί και να συντονίζει τις κινήσεις του ή να χρησιμοποιεί κάποιο μέρος του σώματός του για δραστηριότητες όπως το φαγητό, το ποτό, κ.λ.π.. Υπάρχουν πολλοί τύποι κινητικών αναπηριών (π.χ. δυσμορφίες, ακρωτηριασμοί).

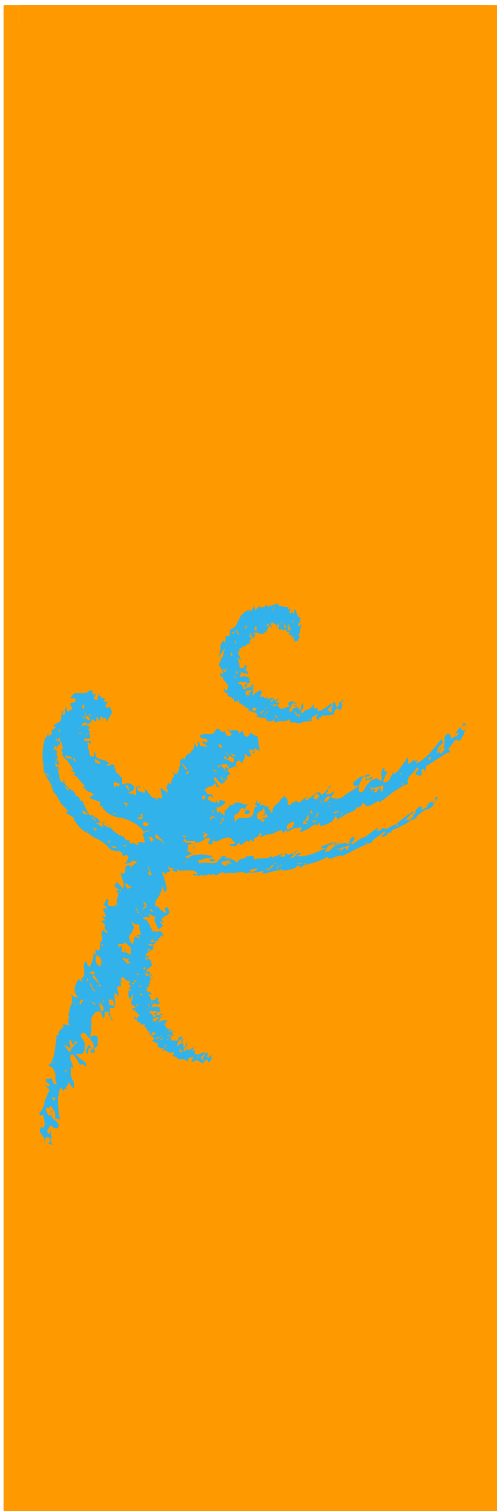

Άτομα με αισθητηριακές διαταραχές (τύφλωση – κώφωση)

Αναπηρίες σχετικές με την όραση είναι η ολική τύφλωση και η μειωμένη όραση. Τα άτομα με την αναπηρία αυτή αναγνωρίζονται σχετικά εύκολα. Αντιθέτως, ένα άτομο με αναπηρία ακοής δύσκολα αναγνωρίζεται, εκτός και αν δούμε ότι επικοινωνεί στη νοηματική γλώσσα, ή γράφει για να επικοινωνήσει, ή χρησιμοποιεί ακουστικό βοήθημα.

Άτομα με νοητική υστέρηση ή ψυχικές διαταραχές

Τα άτομα αυτά δεν είναι εύκολα αναγνωρίσιμα και συνήθως δεν έχουν την ανάγκη να ενημερώσουν γι' αυτή τους την αναπηρία / διαταραχή. Όπως κάθε άλλη ομάδα ατόμων, άτομα με νοητική αναπηρία ή ψυχικές διαταραχές είναι πιθανόν να έχουν δυσκολία στο χειρισμό του άγχους που προκαλείται κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού (καθυστερήσεις, ουρές, άγνωστοι χώροι, κ.λ.π.).

**Άτομα με γνωστικές / μαθησιακές
δυσκολίες
(δυσκολία στην ανάγνωση, στη γραφή ή
και στο λόγο)**

Κάποιοι άνθρωποι παρουσιάζουν δυσλειτουργία που αφορά την ικανότητά στις να μαθαίνουν, να σκέπτονται, να θυμούνται, να γνωρίζουν και να επικοινωνούν. Τα άτομα με αναπηρία λόγου έχουν δυσκολία στην προφορική επικοινωνία. Οι αναπηρίες λόγου παρουσιάζουν διαβαθμίσεις όσον αφορά τη σοβαρότητά στις. Τα άτομα αυτά δεν έχουν απαραίτητως νοητική υστέρηση.

Ένα άτομο με *σοβαρή αναπηρία λόγου* πιθανόν να ταξιδεύει με συνοδό – διερμηνέα, να χρησιμοποιεί για να επικοινωνεί γραπτά μηνύματα ή τεχνολογία βασισμένη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή μέσω πληκτρολογίου, οπότε η φωνή του ακούγεται ηλεκτρονική.

3. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΑΤΟΜΩΝ

ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Προκειμένου να αναπτύξουμε μια επικοινωνιακή / αποτελεσματική επικοινωνία με τα άτομα με αναπηρία, έχουμε στο νου στις ότι:

- ü Εστιάζουμε στις ομοιότητες και όχι στις διαφορές. Οι άνθρωποι που ανακαλύπτουν πρώτα τα κοινά χαρακτηριστικά και τις ομοιότητες μπορούν να δημιουργήσουν ευκολότερα φιλίες και θετικές σχέσεις.
- ü Θεωρούμε ότι όλοι οι άνθρωποι αποτελούν μέρος της ανθρωπότητας. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός, έχει κάτι να προσφέρει και είναι ισότιμο μέλος μιας κοινωνικής ομάδας.
- ü Υιοθετούμε την ανθρωποκεντρική φιλοσοφία. Σε έναν κόσμο που διαρκώς αλλάζει, μία παράμετρος παραμένει σταθερή: **η ανθρωπιά.**

4. ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Μία πολύ σημαντική παράμετρος της συμπεριφοράς μας απέναντι σε άτομα με αναπηρία είναι η χρήση της κατάλληλης φρασεολογίας όταν αναφερόμαστε σε αυτά.

Ο καλύτερος τρόπος συμπεριφοράς απέναντι σε άτομα με αναπηρία είναι να τους φερόμαστε φυσιολογικά. Αυτό προϋποθέτει την αποφυγή ορισμένων λέξεων / φράσεων, οι οποίες μπορεί να φέρουν τα άτομα αυτά σε δύσκολη θέση ή ακόμα και να τα προσβάλλουν.

Αναφερόμαστε πρώτα στο άτομο κι έπειτα στην αναπηρία. Πολλές φορές δεν είναι αναγκαία η αναφορά στην αναπηρία.

Ενεργούμε φυσιολογικά, χωρίς να προσέχουμε κάθε μας λέξη ή κίνηση. Δε χρειάζεται να αποφεύγουμε να χρησιμοποιούμε καθημερινές εκφράσεις, όπως π.χ. «θα ειπωθούμε αργότερα», σε ένα άτομο με μειωμένη όραση.

Αποφεύγουμε τη χρήση συναισθηματικά φορτισμένων και έντονων λέξεων / φράσεων όπως «τραγικό», «θύμα» ή «καθηλωμένος σε αμαξίδιο». Είναι προτιμότερο να τονίζεται η ικανότητα του ατόμου, όχι η αναπηρία του (π.χ. είναι προτιμότερο να πούμε «χρησιμοποιεί αμαξίδιο» παρά «είναι περιορισμένος σε αμαξίδιο»).

Περιγράφουμε το άτομο βάσει του ρόλου του στην καθημερινή ζωή. Ένα άτομο με αναπηρία μπορεί να είναι ταυτόχρονα αθλητής, γονέας, πολιτικός, μηχανικός, γιατρός, δημοσιογράφος κ.λ.π.

Δεν ξεχνάμε ότι τα άτομα με αναπηρία δεν είναι υποχρεωτικά χρονίως πάσχοντες ή ασθενείς. Όπως ο καθένας, δε θέλουν να είναι αποδέκτες οίκτου και ελεημοσύνης.

Ρωτάμε πάντα το άτομο με αναπηρία εάν θέλει τη βοήθειά μας πριν του την προσφέρουμε - μπορεί να μην του είναι απαραίτητη. Ωστόσο, δεν είναι κακό να την προσφέρουμε. Αν είναι απαραίτητη, ζητάμε οδηγίες.

Όταν μιλάμε σε άτομα με αναπηρία απευθυνόμαστε στα ίδια, όχι στο βοηθό ή το διερμηνέα τους, αφού πρώτα τα πλησιάσουμε. Δεν αρχίζουμε να τους φωνάζουμε από μακριά.

Δεν ξεχνάμε ότι τα άτομα με αναπηρία χρειάζονται την κατανόησή μας και τον απαραίτητο χρόνο για να δράσουν αυτόνομα.

Εάν προσφέρουμε το χέρι μας όταν χαιρετάμε, δε δείχνουμε ότι αισθανόμαστε άβολα, ακόμα και αν το άτομο έχει μειωμένη χρήση των άκρων ή χρησιμοποιεί προσθετικό μέλος. Το άτομο θα μας υποδείξει εάν η συγκεκριμένη χειρονομία είναι κατάλληλη ή όχι.

Μιλάμε στα θυμωμένα ή ανήσυχα άτομα με αναπηρία διατηρώντας εμείς πρώτα την ηρεμία μας.

Δεν αρνούμαστε την παροχή υπηρεσιών σε άτομο με αναπηρία, αποκλειστικά και μόνο επειδή πιστεύουμε ότι η αναπηρία ή η εμφάνιση ή η παρουσία του πιθανόν να προσβάλλει, να ενοχλήσει ή να φέρει σε δύσκολη θέση τα υπόλοιπα παρευρισκόμενα στο χώρο άτομα.

Συνοπτικά, ο σωστός τρόπος ομιλίας, όταν αναφερόμαστε ή απευθυνόμαστε σε άτομα με αναπηρία, είναι ο εξής:

ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ	ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ
Άτομο με ιδιαιτερότητα, με ανωμαλία, με ανικανότητα κ.λ.π. Είναι λέξεις με αρνητική χροιά που δεν περιγράφουν σωστά την αναπηρία	Ο σωστός όρος είναι άτομο με αναπηρία συνδυασμένος με την αναφορά στη συγκεκριμένη αναπηρία
Αόμματος Είναι λέξη με ιδιαίτερα αρνητική χροιά	Άτομο με ολική ή μερική απώλεια όρασης, τυφλός
Περιορισμένος σε αμαξίδιο Το αμαξίδιο διευκολύνει την κίνηση, επομένως δεν είναι περιοριστικό	Χρησιμοποιεί αμαξίδιο ή χρειάζεται αμαξίδιο για να κινείται
Κουλός, κουτσός Είναι λέξεις με ιδιαίτερα αρνητική χροιά	Άτομο με ακρωτηριασμό
Καθυστερημένος Είναι λέξη με ιδιαίτερα αρνητική χροιά	Άτομο με νοητική υστέρηση
Κωφάλαλος	Κωφός ή άτομο με πρόβλημα ακοής (δε σημαίνει ότι υστερεί νοητικά)
Ανάπηρος αθλητής Αποφεύγεται η λέξη «ανάπηρος» ως επίθετο	Αθλητής με αναπηρία ή οργανισμός ατόμων με αναπηρία
Ασθένεια	Κατάσταση, αναπηρία
Αναπηρίες Αποφεύγεται ο πληθυντικός	Άτομο / αθλητής με αναπηρία
Νάνος Συχνά έχει αρνητική χροιά Μογγόλος Είναι λέξη με αρνητική χροιά και δε χρησιμοποιείται πια	Ο όρος είναι αποδεκτός, αλλά πρέπει να δίνεται προσοχή στα συμφραζόμενα. Ο επίσημος όρος είναι άτομο με σύνδρομο Down
Πάσχει, πάσχον Τα άτομα με αναπηρία δεν πάσχουν	Άτομο με... (αναπηρία)
Οι ανάπηροι Η έκφραση υποδηλώνει ότι τα άτομα με αναπηρία είναι μια ομάδα απομονωμένη και είναι καλύτερο να αποφεύγεται	Άτομα με αναπηρία
Φυτό Λέξη με αρνητική χροιά που δεν πρέπει να χρησιμοποιείται	Σε κώμα, σε κωματώδη κατάσταση
Θύμα Τα άτομα με αναπηρία δεν είναι υποχρεωτικά θύματα και ούτε θέλουν να θεωρούνται	Άτομο με... (αναπηρία)
«Ανελκυστήρας αναπήρων»	«Ανελκυστήρας αμαξιδίου»

5. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Κανόνες συμπεριφοράς σε χρήστες αμαξιδίου:

- Û** Όταν συνδιαλεγόμαστε με άτομο που χρησιμοποιεί αμαξίδιο και η συζήτηση διαρκεί πάνω από λίγα λεπτά, χαμηλώνουμε στο ύψος των ματιών του.
- Û** Δεν υποθέτουμε ότι ένα άτομο με σωματική αναπηρία έχει και προβλήματα ακοής ή ότι υστερεί νοητικά. Μιλάμε σε φυσιολογικό τόνο και δε χρησιμοποιούμε συγκαταβατική γλώσσα.
- Û** Δε σπρώχνουμε τα άτομα που χρησιμοποιούν αμαξίδιο εάν δε μας το ζητήσουν και δε στηριζόμαστε στο αμαξίδιο με οποιοδήποτε τρόπο. Αυτό είναι προσωπικός χώρος του ατόμου αλλά και το εργαλείο που του επιτρέπει να κινείται και να είναι ανεξάρτητο.
- Û** Δε φερόμαστε «προστατευτικά» στα άτομα που χρησιμοποιούν αμαξίδιο, χτυπώντας τα ελαφρά στο κεφάλι ή στους ώμους.
- Û** Απευθυνόμαστε στο άτομο και όχι στο συνοδό του.

Κανόνες συμπεριφοράς σε άτομα με προβλήματα όρασης:

- Όταν μιλάμε με ένα άτομο με μερική ή ολική απώλεια όρασης, συστηνόμαστε και συστήνουμε τους συνεργάτες μας.
- Αναγγέλλουμε την άφιξη και την αποχώρησή μας από το χώρο.
- Δίνουμε προφορικά πληροφορίες για το τι συμβαίνει στον περιβάλλοντα χώρο.
- Εάν δίνουμε κατευθύνσεις, χρησιμοποιούμε λέξεις όπως αριστερά, δεξιά, ευθεία, βόρεια, νότια κ.λ.π.
- Όταν προτείνουμε σε ένα άτομο με πρόβλημα όρασης να το συνοδέψουμε, το αφήνουμε να μας πιάσει εκείνο από τον ώμο. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι θα προχωρά σε απόσταση μισού βήματος πίσω μας και θα πρέπει να διατηρούμε ένα βηματισμό σταθερό και άνετο και για τους δύο.
- Προειδοποιούμε για την ύπαρξη εμποδίων που δεν εντοπίζονται με το μπαστούνι.
- Σε μια σκάλα προειδοποιούμε για το πρώτο και το τελευταίο σκαλοπάτι ή πλατύσκαλο.

- Αν το άτομο συνοδεύεται από σκύλο και ζητήσει τη βοήθειά μας, πηγαίνουμε από την αντίθετη πλευρά του ζώου και προσφέρουμε το μπράτσο / τον ώμο μας, συνήθως από τα δεξιά. Δεν αρπάζουμε ποτέ το λουρί του σκύλου-οδηγού, δεν αγγίζουμε ούτε χαϊδεύουμε τους σκύλους-οδηγούς όταν εργάζονται, απλώς τους αγνοούμε. Η απόσπαση της προσοχής τους μπορεί να βλάψει τον ιδιοκτήτη τους. Όλα τα ζώα-οδηγοί πρέπει να μένουν υπό τον έλεγχο του ιδιοκτήτη τους και πάντα σύμφωνα με τις προδιαγραφές ασφαλείας για ζώα. Αν το ζώο-οδηγός αντιδρά άσχημα ή προκαλεί διαταραχή, ζητάμε ευγενικά από τον ιδιοκτήτη του να το μεταφέρει σε κάποιον παρακείμενο χώρο, προκειμένου το ζώο να ηρεμήσει και να επιστρέψει αργότερα.
- Εάν ένα άτομο ψάχνει για κάθισμα, πρέπει να το οδηγήσουμε μέχρι εκεί, βάζοντας το χέρι του στην πλάτη ή στο χέρι του καθίσματος.

Κανόνες συμπεριφοράς σε άτομα με μειωμένη ακοή ή κώφωση:

- Αν δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε την ομιλία ατόμου με μειωμένη ακοή, το ενημερώνουμε γι' αυτό κάνοντας νόημα με το χέρι μας ή χτυπώντας το ελαφρά στον ώμο ή στο χέρι.
- Εάν η συζήτηση διαρκεί περισσότερο από λίγα δευτερόλεπτα, μετακινούμαστε σε πιο ήσυχο σημείο. Δε μιλάμε σε περιβάλλον με πολύ θόρυβο. Οι ήχοι από το περιβάλλον είναι πιθανόν πιο οξείς για άτομα με μειωμένη ακοή ή ακουστικά βοηθήματα.
- Ελέγχουμε αν αυτά που λέμε γίνονται κατανοητά. Δεν υποθέτουμε ότι επειδή δεν υπάρχει σχόλιο το άτομο έχει καταλάβει αυτά που του είπαμε. Αν δεν έχουμε γίνει κατανοητοί, δεν επαναλαμβάνουμε λέξη προς λέξη, αλλά λέμε με άλλα λόγια αυτό που θέλουμε.
- Φροντίζουμε να ενημερώνουμε τα άτομα αυτά για τυχόν ανακοινώσεις στο χώρο όπου βρισκόμαστε.

• Όταν απευθυνόμαστε σε κάποιο άτομο με κώφωση, τοποθετούμαστε αντικριστά του και δεν αφήνουμε οποιοδήποτε αντικείμενο να εμποδίζει την οπτική μας επαφή. Δεν καπνίζουμε, δε μασάμε τσίχλα ούτε βάζουμε τα χέρια μπροστά στο στόμα μας όταν μιλάμε. Αυτό δυσκολεύει το διάβασμα των χειλιών μας.

Κανόνες συμπεριφοράς σε άτομα με αναπηρία λόγου:

- Ακούμε το άτομο με προσοχή και δε διακόπτουμε ή ολοκληρώνουμε εμείς τις προτάσεις του.
- Αν δεν καταλαβαίνουμε τι θέλει να μας πει, δεν κουνάμε το κεφάλι, απλά του ζητάμε να επαναλάβει. Αν και πάλι δεν καταλαβαίνουμε, του ζητάμε να μας το γράψει. Στις περισσότερες περιπτώσεις δεν θα ενοχληθεί, αντιθέτως θα εκτιμήσει την προσπάθειά μας να καταλάβουμε τι μας λέει.

Κανόνες συμπεριφοράς σε άτομα με νοητική υστέρηση ή ψυχικές διαταραχές:

- ü** Τα άτομα αυτά συνήθως δεν αναγνωρίζονται εύκολα.
- ü** Αντιμετωπίζουμε τα συγκεκριμένα άτομα με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Δεν υποθέτουμε ότι κινδυνεύουν ή μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο άλλους. Τους δίνουμε γραπτές και επαναλαμβανόμενες οδηγίες, χωρίς να δυσανασχετούμε.
- ü** Τους εξυπηρετούμε διατηρώντας την ηρεμία και τον επαγγελματισμό μας.

Ενδεικτικά αναφέρονται περιπτώσεις αυτής της κατηγορίας:

Άτομα με επιληψία:

Η επιληψία είναι μια διαταραχή του κεντρικού νευρικού συστήματος που περιλαμβάνει κρίσεις, ελεγχόμενες με φαρμακευτική αγωγή. Σε περίπτωση που έχουμε να αντιμετωπίσουμε κάποιον με κρίση επιληψίας:

- Βοηθάμε το άτομο να ακουμπά καλά με την πλάτη στο δάπεδο και τοποθετούμε κάτι μαλακό κάτω από το κεφάλι του (κάποιο ρούχο, μια πετσέτα, κ.λ.π.).
- Χαλαρώνουμε τα ρούχα γύρω από το λαιμό του και απαλά γυρίζουμε το κεφάλι του προς τη μία πλευρά.
- Περιμένουμε ολοκληρωθεί η κρίση. Δεν προσπαθούμε να περιορίσουμε τις κινήσεις του ατόμου που είναι σε κρίση.
- Δεν περιμένουμε το άτομο να είναι σε θέση να επικοινωνήσει κατά τη διάρκεια της κρίσης.
- Δεν τοποθετούμε τίποτα στο στόμα του.

• Μένουμε μαζί του μέχρι να έρθει και
πάλι σε επαφή με το περιβάλλον του.

• Καλούμε ιατρική βοήθεια.

Άτομα με Αλτςχάιμερ:

Η ασθένεια αυτή επηρεάζει τη βραχεία μνήμη και άλλες νοητικές λειτουργίες. Σε κάποιες περιπτώσεις, πιθανόν τα άτομα να είναι εκνευρισμένα, φοβισμένα ή μπερδεμένα – αποπροσανατολισμένα. Δεν υπάρχουν εμφανή χαρακτηριστικά να υποδηλώνουν ότι κάποιος πάσχει από αυτήν την ασθένεια. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η μόνη ένδειξη είναι η απώλεια μνήμης. Σε άλλες πάλι, τα άτομα αυτά κάνουν συνεχώς ερωτήσεις για οδηγίες προσανατολισμού, είναι ντυμένα ακατάλληλα ή βγάζουν τα ρούχα τους μπροστά σε κόσμο, πιθανόν να δίνουν την εντύπωση τοξικομανούς. Σε περίπτωση που έχουμε να αντιμετωπίσουμε κάποιον με Αλτςχάιμερ:

• Του μιλάμε αργά και καθαρά.

• Του δίνουμε ευγενικά απλές οδηγίες.

• Ελέγχουμε τα στοιχεία του από το ειδικό βραχιόλι που φέρουν τα άτομα αυτά ή ζητώντας την ταυτότητά του.

Άτομα με γνωστικές / μαθησιακές δυσκολίες:

Κάποια άτομα παρουσιάζουν δυσκολίες που αφορούν την ικανότητά τους να μαθαίνουν, να σκέπτονται, να θυμούνται, να γνωρίζουν και να επικοινωνούν. Στις περιπτώσεις αυτές, ενεργούμε ως εξής:

- Είμαστε ευθείς και χρησιμοποιούμε λέξεις που μπορεί να επιβεβαιώσει οπτικά. Δεν είμαστε σαρκαστικοί, δεν κοροϊδεύουμε, δεν υπερβάλλουμε.
- Αποφεύγουμε να χρησιμοποιούμε όρους όπως δεξιά, αριστερά, ανατολικά, δυτικά, κ.λ.π..
- Διατηρούμε οπτική επαφή. Δείχνουμε με τη στάση του σώματος μας και με χειρονομίες ότι είμαστε πρόθυμοι να βοηθήσουμε. Καθώς του εξηγούμε πώς να κάνει κάτι, παράλληλα του το δείχνουμε.
- Έχουμε υπομονή και ελέγχουμε αν το άτομο κατάλαβε όσα του είπαμε. Για το σκοπό αυτό του κάνουμε ερωτήσεις, ξεκινώντας με «ποιος», «τι», «πού».
- Δεν υποθέτουμε ότι το άτομο κινδυνεύει ή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο άλλους.

*Συμπεριφερόμενοι φυσιολογικά
στα άτομα με αναπηρία,
διαφυλάσσουμε τη δική μας
ανθρώπινη υπόσταση,
περιφρουρώντας παράλληλα
και το δικό τους
δικαίωμα στην ισότητα.*

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ΄

ΑΘΛΗΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

1. ΑΘΛΗΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Οι αθλητές με αναπηρία ασχολούνται με τον αθλητισμό για τους ίδιους λόγους που ασχολείται και ο υπόλοιπος κόσμος:

Ύγια να διασκεδάσουν

Ύγια να αναπτύξουν την κοινωνικότητά τους και να δημιουργήσουν φιλίες

Ύγια να είναι σε καλή φυσική κατάσταση

Ύγια να βελτιώσουν την υγεία τους

Ύγια να επιτύχουν προσωπικούς στόχους

Με τον αθλητισμό, τα άτομα με αναπηρία μπορούν να αποκομίσουν αποκλειστικά οφέλη, όπως:

Ύ κοινωνική αποδοχή

Ύ αποκατάσταση

Ύ συμμετοχή σε ένα συνεχές πρόγραμμα θεραπείας

Ύ κοινωνική προσαρμογή μετά την αναπηρίας τους

2. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

Η κατάταξη των αθλητών σε αγωνιστικές κατηγορίες γίνεται από ειδικευμένο ιατρικό και τεχνικό προσωπικό, το οποίο εκτιμά με συγκεκριμένες μεθόδους τις λειτουργικές ικανότητες του αθλητή, σε σχέση με τις δεξιότητες που απαιτούνται στο κάθε άθλημα.

Το σύστημα αυτό εφαρμόζεται στα περισσότερα αθλήματα και ονομάζεται «**λειτουργική ταξινόμηση σε κατηγορίες**» (**Functional Classification**). Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται ότι οι αθλητές οι οποίοι συναγωνίζονται στην ίδια κατηγορία, έχουν τις ίδιες ή παρόμοιες λειτουργικές δυνατότητες.

Σύμφωνα με αυτό το σύστημα, αθλητές με διαφορετικό τύπο αναπηρίας αλλά παρόμοιες λειτουργικές δυνατότητες μπορούν να συναγωνίζονται.

Οι κατηγορίες περιγράφονται με κάποιο γράμμα, συνήθως με το κεφαλαίο γράμμα του αθλήματος και με έναν αριθμό (π.χ. S5 swimming = κολύμβηση, T44 στο Track = Στίβος). Οι μικρότεροι αριθμοί φανερώνουν συνήθως μεγαλύτερο βαθμό αναπηρίας.

3. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Οι αθλητές οι οποίοι συμμετέχουν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες ανήκουν στις εξής κατηγορίες:

Αθλητές με κινητική αναπηρία:

ü Αθλητές με ακρωτηριασμό:

Περιλαμβάνονται αθλητές με μερική ή ολική απώλεια μιας τουλάχιστον βασικής άρθρωσης ή ενός τουλάχιστον μέλους (δηλαδή απώλεια μέλους από τον αγκώνα / καρπό και κάτω ή από το γόνατο / αστράγαλο και κάτω).

ü Αθλητές με κάκωση του νωτιαίου μυελού: Περιλαμβάνονται αθλητές με τουλάχιστον 10% μειωμένη δυνατότητα λειτουργίας στα κάτω άκρα, εξαιτίας τραυματισμού ή κάκωσης του νωτιαίου μυελού.

ü Αθλητές με εγκεφαλική παράλυση: Περιλαμβάνονται αθλητές με βλάβη εντοπισμένη σε τμήμα του εγκεφάλου που επηρεάζει το μυϊκό έλεγχο και προκαλεί διαταραχές στην κίνηση και τη στάση του σώματος.

Επισημαίνεται ότι στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας δε θα αγωνιστούν αθλητές με νοητική υστέρηση. Η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή έκρινε ότι το σύστημα πιστοποίησης του δικαιώματος συμμετοχής των αθλητών, ακόμα και μετά την ανασύνταξή του από τη Διεθνή Ομοσπονδία για Άτομα με Νοητική Υστέρηση (INAS-FID), δεν ανταποκρινόταν σε αντικειμενικά κριτήρια. Η αμφισβήτηση του υπάρχοντος συστήματος ξεκίνησε από τους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ, όπου διαπιστώθηκαν περιπτώσεις συμμετοχής αθλητών χωρίς νοητική υστέρηση.

ü Αθλητές με άλλες αναπηρίες, "les Autres": Περιλαμβάνονται αθλητές που έχουν κάποια αναπηρία (π.χ. μυϊκή δυστροφία, νανισμό, σκλήρυνση κατά πλάκας), η οποία προκαλεί κινητικές δυσλειτουργίες, αλλά και όσους δεν ανήκουν στις προηγούμενες κατηγορίες.

Αθλητές με περιορισμένη ή ολική απώλεια όρασης:

Περιλαμβάνονται αθλητές οι οποίοι έχουν από μερική έως ολική απώλεια όρασης.

Αθλητές με νοητική υστέρηση:

Περιλαμβάνονται αθλητές με νοητική λειτουργία κάτω του μέσου όρου (δηλαδή με IQ κάτω του 70 - ενώ το 100 αντιπροσωπεύει το μέσο όρο), που συνδυάζεται με περιορισμένες γνωστικές και κοινωνικές δεξιότητες. Επιπλέον, οι αθλητές πρέπει να έχουν περιέλθει σε αυτή την κατάσταση πριν από το 18^ο έτος της ηλικίας τους.

9. ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΠΡΟΣ

ΑΘΛΗΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

- ü Δεν αποσπάμε ποτέ την προσοχή ενός αθλητή αμέσως πριν ή μετά την προσπάθειά του. Σεβόμαστε τον προσωπικό του χώρο και χρόνο.
- ü Δε νιώθουμε αμηχανία απέναντι στον εξοπλισμό που χρησιμοποιούν οι αθλητές, αφού είναι απαραίτητος για τη ζωή τους.
- ü Δε μετακινούμε τον εξοπλισμό ή τα αντικείμενα ενός αθλητή με κινητική αναπηρία ή με προβλήματα στην όραση χωρίς να τον ρωτήσουμε πρώτα.
- ü Φροντίζουμε να υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση στις σχετικές με κάθε αγώνισμα πληροφορίες.
- ü Γνωρίζουμε ποιοι βοηθητικοί χώροι είναι διαθέσιμοι στην εγκατάστασή μας, καθώς και το ακριβές σημείο στο οποίο βρίσκονται.

Ενδεικτικά αναφέρονται:

- Χώροι υγιεινής
- Ράμπες εισόδου και εξόδου
- Ανελκυστήρες με ακουστικά σήματα και σηματοδότηση αφής

ΕΝΟΤΗΤΑ Ε΄

ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

Για την Ασφάλεια των Παραολυμπιακών Αγώνων 2004, θα διατεθούν δυνάμεις από την Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό Σώμα, το Πυροσβεστικό Σώμα, τις Ένοπλες Δυνάμεις και την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών.

Κατά τη διάρκεια των Παραολυμπιακών Αγώνων, ισχύουν τα ίδια με τους Ολυμπιακούς Αγώνες μέτρα Ασφαλείας και σε καμία περίπτωση δεν υποβιβάζεται το επίπεδό τους.

Ο αντικειμενικός σκοπός των ελέγχων πρόσβασης παραμένει ο ίδιος:

- Εισέρχονται στις εγκαταστάσεις μόνο άτομα που έχουν δικαίωμα εισόδου (διαπίστευση ή εισιτήριο).
- Δεν εισέρχονται στις εγκαταστάσεις παράνομα, επικίνδυνα ή μη επιτρεπόμενα αντικείμενα.

Ο βαθμός ελέγχου ασφαλείας παραμένει ο ίδιος σε όλα τα άτομα, ανεξάρτητα της αναπηρίας που μπορεί να έχουν. Αυτό σημαίνει ότι και τα άτομα με αναπηρία θα υποστούν έλεγχο ασφαλείας, προκειμένου να εισέλθουν στην Ολυμπιακή εγκατάσταση.

2. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Στη διαδικασία ελέγχου, ο κάθε εμπλεκόμενος έχει το δικό του ρόλο. Υπάρχουν αυτοί που έχουν το δικαίωμα ελέγχου (οι Αστυνομικοί και το λοιπό προσωπικό Ασφαλείας) και αυτοί που έχουν την υποχρέωση να δεχθούν αυτόν τον έλεγχο (αθλητές, θεατές, διαπιστευμένοι / εργαζόμενοι, προμηθευτές, κ.λ.π.), ως προϋπόθεση για να εισέλθουν στην εγκατάσταση.

Σε κάθε περίπτωση, η επισήμανση της ιδιότητας του προσωπικού Ασφαλείας πρέπει να είναι αντιληπτή από τον ελεγχόμενο. Αυτό επιδιώκεται με την ενέργεια του ελέγχου από ένστολους ή διαφορετικά με την ανακοίνωσή της ιδιότητας προς τον ελεγχόμενο, ταυτόχρονα με μία απόδειξη (π.χ. την κάρτα διαπίστευσης, όπου αναγράφεται η ιδιότητά του).

Στο σχεδιασμό λειτουργίας της Παραολυμπιακής Εγκατάστασης, τα σημεία ελέγχου είναι αντιληπτά ως τέτοια και το ένστολο προσωπικό που βρίσκεται εκεί ευνόητα είναι αυτό που δικαιούται να κάνει τον έλεγχο.

Ο επισκέπτης, βλέποντας το χώρο ελέγχου, τη διαμόρφωσή του, τα ειδικά μηχανήματα αλλά και τους εισερχόμενους να υποβάλλονται σε έλεγχο, αντιλαμβάνεται ότι θα υποστεί και αυτός όπως κι όλοι οι άλλοι ανάλογο έλεγχο από το προσωπικό Ασφαλείας.

Η διαδικασία ελέγχου πρόσβασης σε άτομα με αναπηρία διαφέρει από αυτή που εφαρμόζεται σε άτομα χωρίς αναπηρία. Για να εξελιχθεί αυτή, απαραίτητη είναι η επικοινωνία αυτού που ενεργεί τον έλεγχο με αυτόν που τον δέχεται.

Η επικοινωνία μας - ως προσωπικό Ασφαλείας - με τον ελεγχόμενο εστιάζεται και στοχεύει στο ότι:

- Ζητάμε κάτι από τον ελεγχόμενο
- Αυτό γίνεται κατανοητό από τον ελεγχόμενο
- Ο ελεγχόμενος κάνει αυτό που του ζητήσαμε

Η διαδικασία αυτή απαιτείται διότι:

- Εάν δε ζητήσουμε, δεν κάνουμε αρχή για έλεγχο
- Εάν δεν είμαστε κατανοητοί, δεν πρέπει να έχουμε απαιτήσεις από τον ελεγχόμενο
- Εάν ο ελεγχόμενος δεν κάνει αυτό που ζητήσαμε, τότε δεν τον έχουμε ελέγξει

Το άτομο με αναπηρία που θα προσέλθει σε μια Παραολυμπιακή Εγκατάσταση, παρότι γνωρίζει ότι θα υποστεί έλεγχο – πιθανώς να έχει ελεγχθεί ξανά σε παρόμοιους χώρους – ίσως έχει δυσκολία να συνεργαστεί με τις υποδείξεις του προσωπικού Ασφαλείας. Για να επικοινωνήσουμε μαζί του, μπορεί να χρειαστεί να μιλήσουμε περισσότερο χρόνο, να κάνουμε νοηματικές υποδείξεις, να το ακουμπήσουμε ή να το αφήσουμε να μας ακουμπήσει, να απευθυνθούμε για βοήθεια σε τρίτο άτομο. Τούτο συμβαίνει γιατί η αναπηρία του ατόμου μπορεί να μην του επιτρέπει να βλέπει, να ακούει, να κινείται, να καταλαβαίνει εύκολα.

3. ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ

ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Άτομα με κινητική αναπηρία

Ο έλεγχος αυτών των ατόμων παρουσιάζει ιδιαιτερότητες. Ειδικότερα:

- Στα άτομα με αμαξίδιο, οι μαγνητικές πύλες ελέγχου και οι Φορητοί Ανιχνευτές Μετάλλων μάλλον δε βοηθούν. Ένα αμαξίδιο, λόγω μεγέθους, δε μπορεί να περάσει μέσα από τη μαγνητική πύλη, αλλά και να περνούσε θα ήταν βέβαιη η ένδειξη εντοπισμού μεταλλικών αντικειμένων που θα προερχόταν από τα μεταλλικά μέρη του αμαξιδίου. Την ίδια ένδειξη και για τον ίδιο λόγο θα έχουμε και με τη χρήση Φορητού Ανιχνευτή Μετάλλων.

Η οπτική και φυσική έρευνα του ατόμου και του αμαξιδίου είναι ίσως ο μόνος τρόπος ελέγχου. Ελέγχουμε πρώτα το άτομο και μετά το αμαξίδιο. Πριν αρχίσουμε τον έλεγχο, ρωτάμε αν το άτομο δύναται να ανασηκωθεί ή να κατέβει από το αμαξίδιο.

Αυτό μας βοηθάει να ζητήσουμε την ενδεδειγμένη συνδρομή του, ώστε ο έλεγχος να είναι αποτελεσματικός, γρήγορος και λιγότερο κουραστικός για το ίδιο, όταν θα χρειαστεί να ερευνήσουμε τα σημεία ανάμεσα στο άτομο και το αμαξίδιο. Το αμαξίδιο θεωρείται αναπόσπαστο μέλος του ατόμου και για το λόγο αυτό αποφεύγουμε το διαχωρισμό ατόμου - αμαξιδίου.

• Τα άτομα με αναπηρία που χρησιμοποιούν τεχνητά μέλη ίσως μπορούν να διέλθουν από τη μαγνητική πύλη. Εφόσον μπορούν και υπάρχει η καθ' ύψος ένδειξη ανίχνευσης μεταλλικού αντικειμένου, βεβαιώνουμε - σε συνδυασμό με τη χρήση του Φορητού Ανιχνευτή Μετάλλων - ότι η ένδειξη προήλθε από το τεχνητό μέλος και όχι από κάποιο άλλο αντικείμενο.

Άτομα με δυσκολία λόγου

Στα άτομα αυτά δε φαίνεται η αναπηρία, παρά μόνο αν χρειαστεί να επικοινωνήσουν. Η διαδικασία του ελέγχου τους δε διαφέρει από το συνήθη έλεγχο οποιουδήποτε ατόμου. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα υπομονετικοί (αφιερώνοντάς τους χρόνο) και προσεχτικοί σε σημειώσεις που δείχνουν, σε νοήματά τους ή εκφράσεις που φανερώνουν ότι κάτι θέλουν να μας πουν, κάτι να μας γνωρίσουν.

Άτομα με μειωμένη όραση ή τύφλωση

Εάν έχουμε να ελέγξουμε ένα τέτοιο άτομο οφείλουμε να το ενημερώσουμε για τα παρακάτω:

- ΰ** Για την ιδιότητα μας (ποιοι είμαστε)
- ΰ** Τι πρόκειται να κάνουμε (με ποιον τρόπο θα το ελέγξουμε)
- ΰ** Πώς είναι διαμορφωμένος ο χώρος

Προσέχουμε ώστε οι οδηγίες μας να είναι κατανοητές και εφαρμόσιμες, ενώ ίσως χρειαστεί να το καθοδηγήσουμε στις θέσεις ελέγχου.

Σε μια τέτοια περίπτωση, ζητάμε από το άτομο να μας ακολουθήσει, αφού τοποθετήσουμε το χέρι του στον ώμο μας. Δεν πιάνουμε εμείς τον τυφλό, ούτε τον σπρώχνουμε προς το σημείο ελέγχου.

Κατά τα λοιπά, η διαδικασία του ελέγχου δε διαφέρει από τον έλεγχο οποιουδήποτε άλλου ατόμου.

Άτομα με νοητική υστέρηση ή ψυχικές διαταραχές

Πρέπει να θεωρήσουμε δεδομένο ότι μπορούμε να επικοινωνήσουμε με τα άτομα αυτά, έστω και με δυσκολίες, αλλιώς δε μπορούμε να τα κατευθύνουμε στη διαδικασία ελέγχου.

Προσέχουμε ώστε η ομιλία μας να είναι καθαρή, κατανοητή, επαναλαμβανόμενη κατά περίπτωση, ο διάλογος μας αργός, με όσο το δυνατό λιγότερες νοηματικές υποδείξεις. Αφιερώνουμε αρκετό χρόνο προκειμένου να γίνουμε κατανοητοί εμείς και το άτομο να αντιληφθεί τι του ζητάμε.

Είναι πιθανόν τα άτομα αυτά να έχουν δυσκολία στο χειρισμό άγχους όταν βρεθούν στην αναμονή ή αν για αυτά είναι πρωτόγνωρη η διαδικασία του ελέγχου, με ανάλογη συμπεριφορά.

Δεχόμαστε τη βοήθεια του συνοδού τους, αφού στην πλειονότητά τους τα άτομα αυτά χρειάζεται να συνοδεύονται.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι, ελέγχοντας άτομα με αναπηρία, θα χρειαστεί να διαθέσουμε περισσότερο:

- **Χώρο** για να κινηθούν
- **Χρόνο** για να συνεργαστούν
- **Υπομονή** για να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία ελέγχου τους

Σκοπός αυτής της έκδοσης είναι:

- *Η ενημέρωση - ευαισθητοποίηση του προσωπικού Ασφαλείας, έναντι των Παραολυμπιακών Αγώνων και των ιδιαιτεροτήτων που παρουσιάζουν.*
- *Η επισήμανση θεμάτων που έχουν άμεση σχέση με τους Παραολυμπιακούς Αγώνες, την προσαρμογή της συμπεριφοράς του και γενικά την αντιμετώπιση / διαχείριση Ατόμων με Αναπηρία.*
- *Η επισήμανση των ιδιαιτεροτήτων που παρουσιάζει ο έλεγχος πρόσβασης ατόμων με αναπηρία και ειδικότερα των αθλητών με αναπηρία.*

Προσβλέποντας και στη δική σας θετική στάση, συμμετοχή και συμβολή, είναι βέβαιο ότι ο κοινός μας στόχος για τη **διοργάνωση απόλυτα ασφαλών και πετυχημένων Παραολυμπιακών Αγώνων**, θα στεφθεί με απόλυτη επιτυχία.

**Διεύθυνση Ασφάλειας Ολυμπιακών Αγώνων
Τμήμα Εκπαίδευσης**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ